

జో గారావుకి తిక్కరేగింది.

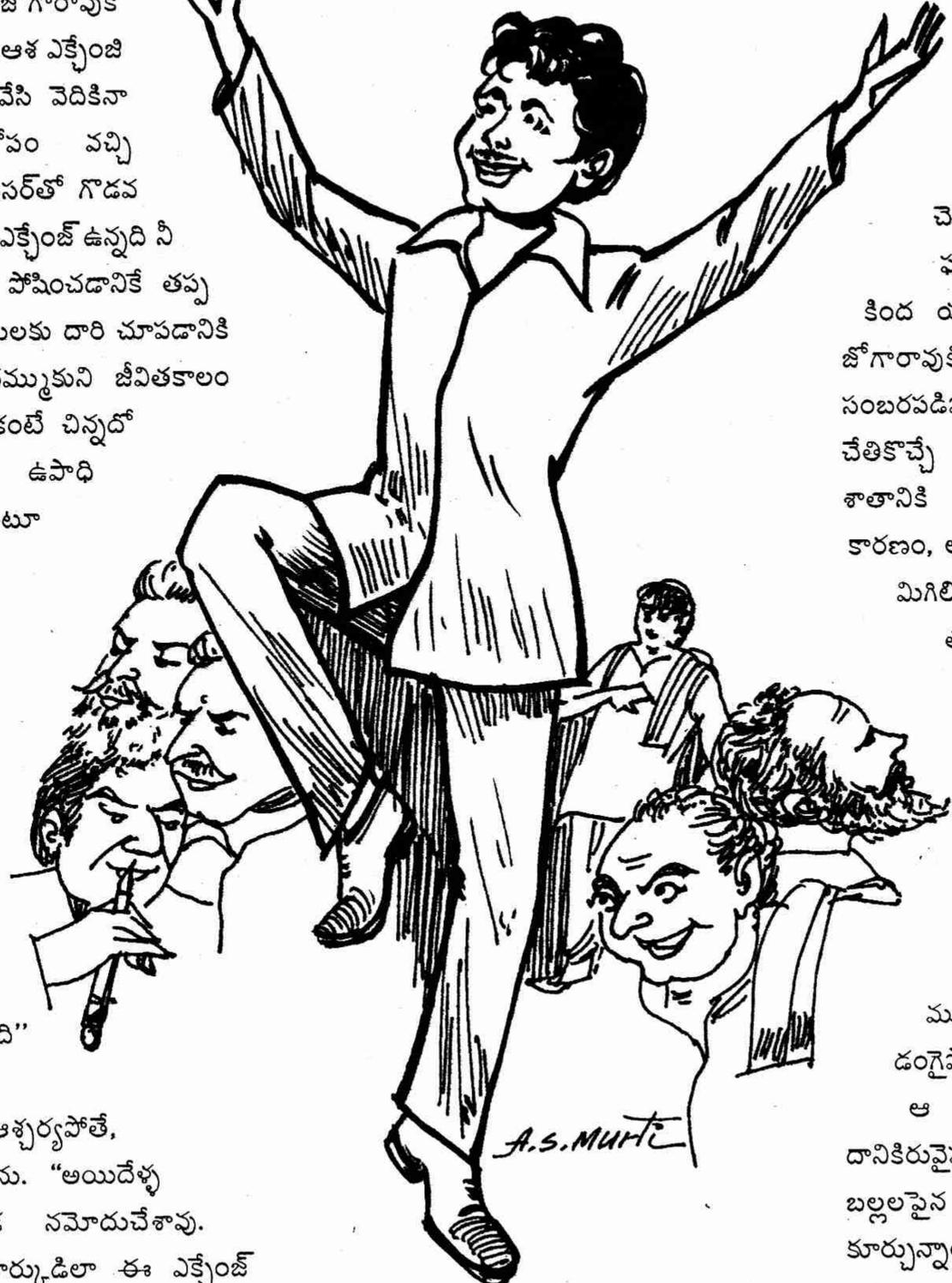
అందుక్కారణం అయిదేళ్ళుగా ఎంప్లాయ్మెంట్ ఎక్స్చేంజ్ చుట్టూ గడియారపు ముల్లులా ఆగకుండా తిరుగుతూ ఉన్నా ఇంతవరకూ ఇంటర్వ్యూకి ఒక్క కాల్ కూడా రాకపోవడమే!

ఇంగ్లీషు యూనివర్సిటీలో తెలుగు మీడియంలో ఎమ్.ఎ. చదువుకున్న జో గారావుకి ఉద్యోగం వస్తుందన్న ఆశ ఎక్స్చేంజి చుట్టూ ఫ్లైలైట్లు వేసి వెదికినా కనిపించలేదు. కోపం వచ్చి ఎంప్లాయ్మెంట్ ఆఫీసర్తో గొడవ పెట్టుకున్నాడు. “ఈ ఎక్స్చేంజ్ ఉన్నది నీ లాంటి అధికారుల్ని పోషించడానికే తప్ప నా లాంటి నిరుద్యోగులకు దారి చూపడానికే కాదు. మిమ్మల్ని నమ్ముకుని జీవితకాలం వృథా చేసుకునేదానికంటే చిన్నదో పెద్దదో స్వయం ఉపాధి బెటర్” అంటూ మండిపడ్డాడు.

అనుభవజ్ఞుడైన మరో అధికారి ఓ బోసినవ్వు నవ్వి, “పొరపాటు! ఎంప్లాయ్మెంట్ ఎక్స్చేంజ్ నీకు ఎంప్లాయ్మెంట్ ఇప్పించ లేక పోవచ్చును. కాని అంతకంటే ఎక్కువ మేలే చేస్తోంది” అన్నాడు.

జో గారావు ఆశ్చర్యపోతే, ఇలా వివరించాడతను. “అయిదేళ్ళ క్రితం నువ్విక్కడ నమోదుచేశావు. అప్పట్నుంచీ విక్రమార్కుడిలా ఈ ఎక్స్చేంజ్ చుట్టూ ఓపిగ్గా చక్కర్లు కొడుతూనే ఉన్నావు. అంటే అర్థమేమిటి? నీలో సహనం పెరిగిందన్న మాట. రెండవది, ఉద్యోగం కంటే స్వయం ఉపాధి మేలన్న ఆలోచన నీ మనో పరిపక్వతను చాటుతోంది. అది కలగడానికి కారకులెవరు? ఈ ఎక్స్చేంజ్ నంటే కాదనగలవా? ఇకపోతే ఈ ఆఫీసు చుట్టూ తిరగడం వల్ల నాలాంటి వాళ్ళతో కొత్త

జీవితములశ్రీ!

పరిచయాలు, స్నేహాలు ఏర్పడ్డాయి నీకు.... నువ్విక్కడ నమోదు చేసుకుని ఉండకపోతే ఇన్ని ప్రయోజనాలు చేకూరేవా నీకు?”

మ్యాజిక్ లాంటి ఆ లాజిక్ కి దిమ్మెరపోయిన జో గారావు జాట్టు పీక్కున్నాడు. ఆ తరువాత అక్కడ్నుంచి అదృశ్యమయిపోయి ఓ నేషనలైజ్డ్

బ్యాంక్ లో డబ్బున పడ్డాడు లోకల్ ఎమ్మెల్యేతో సహా!

“మా వాడు చదువుకున్న మూర్ఖుడు. ఎంప్లాయ్మెంట్ ఎక్స్చేంజిలో నమోదుచేస్తే ఉద్యోగాలు వస్తాయనుకుని లైఫ్ లో ఐదేళ్ళు వృథా చేసుకున్న అమాయకుడు. ఇప్పుడు బుద్ధొచ్చిందట! స్వయంగా వర్క్ షాపేదో పెట్టుకుని ప్రభుత్వపు భారం తగ్గిస్తానంటున్నాడు. ఇతనికి లోనివ్వక తప్పదు” అన్నాడు ఎమ్మెల్యే బ్యాంక్ మేనేజర్ తో పబ్లిగ్గా. ఆ తరువాత ప్రైవేటుగా అతని చెవి కొరికాడు.

ఫలితంగా స్వయం ఉపాధి పథకం కింద యాభై వేల లోన్ శాంక్షన్ అయింది జో గారావుకి. ఏనుగు అంబారీ ఎక్కినంత సంబరపడిపోయాడు అతను. అయితే సొమ్ము చేతికొచ్చే సరికి ఆ సంబరం కాస్తా అరవై శాతానికి పడిపోయింది మార్కెట్ లో షేర్లలా. కారణం, అతనికి దక్కింది ముప్పయ్యే వేలే మరి! మిగిలింది ఏ పాళ్ళలో పంపకాలు జరిగిందో తనకనవసరం అనుకున్నాడు. దక్కిందాంతోనే ‘వర్క్ షాప్’ ఆరంభించాడు.

ఏడాది తిరిగాక హఠాత్తుగా బ్యాంకు అధికారి తనిఖీకి వచ్చాడు. ఓ చిన్న ఇరుకు గది. గది బయట వ్రేలాడుతోన్న సైన్ బోర్డు చూసి అతని భృకుటి ముడిపడింది. లోపలి వాతావరణం చూసి డంగైపోయాడు.

ఆ గదిలో ఓ పెద్ద పాత టేబులూ, దానికిరువైపులా పొడుగు బల్లలూ ఉన్నాయి. ఆ బల్లలపైన అర డజను మంది వ్యక్తులు కూర్చున్నారు. టేబుల్ మీద పాతవి ఆంగ్ల నవలలు కొన్ని కుప్పలుగా పడి ఉన్నాయి. ఆ వ్యక్తులు ఎవరికి కావలసిన పుస్తకాలు వారు ఎంచుకుని చదువుతూ, వంచిన తలలు ఎత్తకుండా వాటిలోంచి ఏవో సీరియస్ గా నోట్ బుక్స్ లో రాసుకుంటున్నారు.

అదంతా గమనించిన బ్యాంక్ అధికారి, జో గారావునుద్దేశించి, “నీ వర్క్ షాపేక్కడ?” అని

<p>“డాక్టర్” ఎప్పుడు గొల్లుమంటాడు? తన హాస్పిటల్ ప్రక్కనే “కట్టెల డిపో” పెట్టినప్పుడు! * * * “ఇంకుడు గుంటలు” దేనికి? జారిపడి “స్నానం” చెయ్యడానికి! * * * “కుస్తీ పోటీలు” ఎందుకు? “ఎముకల ఆస్పత్రులు” కళకళలాడటానికి! * * * “ఉపవాసం” రోజున “పళ్ళు” తినడం దేనికి? “ఒళ్ళు” గట్టిపడటానికి!</p>	<p>* * * ప్రతి మనిషికి “కూడు”-“గూడు”-“గుడ్డు” లోటు లేకపోతే? ఊళ్ళోని “గుడి తలుపులు” ఎప్పుడూ మూసే ఉంటాయి! * * * మనుషులకు కళ్ళ వెంట “నీళ్ళు” ఎప్పుడు కారతాయి? ఎదుటివాడి “బాగు” చూసినప్పుడు! * * * “పైసా” కూడా “పెట్టుబడి” లేని వ్యాపారమేదీ?</p>	<p>“దొంగతనం”! * * * “మోజు” ఎప్పుడు తీరిపోతుంది? పాతబడిపోగానే! * * * “పహిల్వాన్”ను కట్టుకొన్న “భార్య” ఎప్పుడు “కన్నీళ్ళు” పెట్టుకొని “గోల” పెడుతుంది? రెండు వూటలా “గుండిగ”లతో “అన్నం” వారుస్తున్నప్పుడు! * * * ఉద్యోగి “విషాదగీతం” ఎప్పుడు పాడతాడు? నెలలో “ఆఖరువారం” మొదలవ్వగానే! ❊</p>
---	---	---

అడిగాడు.
 “అదేమిటిసార్ అలా అడిగేశారు? బయట సైన్ బోర్డు చూశ్చేదూ?” అన్నాడు జోగారావు నొచ్చుకుంటున్నట్లుగా. “ఉభయ భాషల్లోనూ రాయించాలనే కథల కార్థానా... రైటర్స్ వర్క్ షాప్... అని!”
 “వాట్ డు యూ మీన్?” అన్నాడు అధికారి ఆశ్చర్యపోతూ.
 “ఇదేం వర్క్ షాపు?”
 “సార్! వర్క్ షాపు పెట్టుకోవడానికి నాకు లోన్ ఇచ్చారు మీరు. ఏ వర్క్ షాప్ అని మీరు అడగనూ లేదు, నేను చెప్పనూ లేదు” బదులిచ్చాడు జోగారావు.
 “నాన్నెన్నో!” అన్నాడు అధికారి మండిపడుతూ.
 “ఎవరు వీళ్ళంతా?”
 “నిదానంగా ఆలోచిస్తే ఇందులో బోలెడంత

సెన్సు కనిపిస్తుంది సార్! రైటర్స్ వర్క్ షాపు పెట్టాను నేను. ఈ పుస్తకాలు నా మెషినరీ. వీళ్ళంతా నా కస్టమర్లు...” తావీగా వివరించాడు జోగారావు.
 “పీప్ మెంట్ మీద చవగ్గా దొరికే తాతల కాలం నాటి పాత పుస్తకాలను సేకరించి లైబ్రరీ తయారుచేశాను. ఓవర్ నైట్ రచయితలు కావాలనుకునే ఔత్సాహికులెందరో ఇక్కడి కొస్తారు. ఐడియాల కోసం పాత పుస్తకాలను మధిస్తారు. ఇక్కడ కొత్త కథలు, నవలలూ, సినిమాలకు, టీ.వి. సీరియల్స్ కు సబ్జెక్టులు తయారవుతాయి. ఆ సౌకర్యం కలిగించినందుకు వారివద్ద ఫీజు వసూలు చేస్తాను నేను... ఇది ఓ కథల కార్థానా! రైటర్స్ వర్క్ షాపు!”
 “రియల్లీ...?!” విస్తుపోయాడు అధికారి.
 “ఔస్సార్! మరో చిత్రమేమంటే కొత్తవారే కాక లబ్ధి ప్రతిష్ఠలైన పాత రచయితలు కూడా

నా వర్క్ షాపులో థాట్స్ వెదుక్కోవడం నాకెంతో గర్వకారణంగా ఉంటుంది” కాలర్ ఎగరేశాడు జోగారావు.
 “ఈ వర్క్ షాపు వల్ల బాగానే గిట్టుబాటవుతోందంటే, ఇది ఎంతగా పాపులర్ అయ్యిందో ఆలోచించండి. త్వరలోనే మీ లోన్ మొత్తమంతా వడ్డీతో సహా తీర్చేయాలనుకుంటున్నాను!”
 “బట్, దిసిజ్ చీటింగ్! ఔట్ రైట్ ఫ్రాడ్!” అన్నాడు అధికారి తేరుకుని.
 జోగారావుకి రోషం వచ్చింది. “మరి మీ బ్యాంక్ చేసిందేంటి సార్? యాభైవేలకు లోన్ శాంక్షన్ చేసి ముప్పయ్యే వేలు చేతిలో పెట్టడాన్ని ఏమంటారు? ముష్టి ముప్పయ్యే వేలతో ఏ వర్క్ షాపు పెడతాననుకున్నారు... పెట్టమన్నారు?” కించిత్తు ఆవేశంగా అన్నాడు.
 ఆ అధికారి మరక్కడ నిల్చుంటే ఒట్టు!